

Det er altsaa Punkter, som jeg mener man med Udbytte kunde optage en Forhandling om at ændre. Men jeg vil gerne sige, at det Princip, som blev nedlagt i Aldersrenteloven, ikke maa blive forfusket. Naar vi er kommet over Overgangstiden, forudsætter denne Lov jo nemlig i Virkeligheden, at vedkommende har noget, og den skulde netop virke som en Spore til Flid og Sparsommelighed. Det synes mig at være det værdifuldeste i denne Lov, og det Princip burde ikke ændres. Det er ikke Sætsene, der er for lave, de er sat i Forhold til 1916's Priser, og skulde der overhovedet være Tale om at yde mere Understøttelse, maatte det efter min Mening blive paa Dyrtdistillaget. Naturligvis kan der være delte Meninger om, om det er afstemt saa bestemt, som Pristallet forudsætter, men udover dette tror jeg ikke, vi skal gaa med Hensyn til denne Lov.

Saa vil jeg gerne sige et Par Ord om et Forslag, som Socialdemokraternes Ordfører var lidt inde paa, og som for øvrigt ogsaa de Konservatives Ordfører det ærede Medlem Hr. Pürschel berørte, Forslaget om den kommunale Grundskyld. Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at Loven blev en Prøvesten for Venstre. Ja, men den bliver ogsaa en Prøvesten for de Konservative. Jeg ser, det ærede Medlem Hr. Pitzner ryster paa Hovedet, men det forslaaer jo ikke, der skal de Konservative staa deres Prøve. Men det ærede Medlem Hr. Wilmann, som var Ordfører for Socialdemokraterne, fremhævede Vurderingen af 1920 og viste, at Vurderingssummerne nu er betydeligt under Salgssummerne. Den nye Vurdering, som nu snart vil fremkomme, er man ikke færdig med endnu, men man har dog saa meget Overblik, at man kan se, at naar man tager samtlige Gaarde i Danmark, vil Vurderingssummerne ganske sikkert ligge saadan noget som en halv Snes Procent under Salgsstatistikken, og det vil efter mit Skøn sige det samme som, at disse Ejendomme er vurderet rigtigt, thi Vurderingssummerne maa altid ligge under Salgsstatistikken. Naar man begynder at vurdere, udvælger man sig nemlig Middeltyper, som der er handlet med, og finder deres Pris, og til dette Grundlag maa alle Vurderingerne staa i det rette Forhold. Der sker saa mange taabelige Handler med Ejendomme, og de gaar jo ind i Salgsstatistikken med det fulde Beløb, men en Gaard, der er ringere end den, der er taget som Type, kan ikke sættes saa højt som Typen. Vi skal have Ensartethed i Ejendoms-vurderingerne, saa de kommer til at staa

i det rette Forhold til hinanden, og derfor vil Salgsstatistikken altid ligge over Vurderingsstatistikken. Men for Husenes Vedkommende ligger Vurderingerne mindst 20 pCt. under Salgsstatistikken, det har det ærede Medlem Hr. Wilmann Ret i. Adskillige Steder ligger de mere end 20 pCt. under, men gennemsnitlig for hele Landet ligger de deromkring.

Nu tror jeg, at naar der er saa store Vanskeligheder ved at faa Ejendommene op til deres fulde Værdi, hvilket er Lovens Forudsætning, som Vurderingsmyndighederne har at rette sig efter, er den første Grund den, at der handles stærkt med disse smaa Ejendomme, og at Prisen næsten altid vil ligge over deres Forrentningsevne. Men den anden Grund er, hvad de, der beskæftiger sig med disse Ting, er fuldkommen klar over, den meget urimelige Beskatning, disse Ejendomme vil blive underkastet til Amt og Kommune, naar de kommer op til den virkelige Salgsværdi. Derfor kan jeg godt sige det samme som det ærede Medlem Hr. Wilmann, at det paa en Maade er af humane Hensyn, man holder dem i Underkanten — for ikke at bruge et stærkt Udtryk —, naar man vurderer. Men Hensigten er jo, at hver Ejendom i Danmark saa vidt muligt skal staa til sin virkelige Handelsværdi og med den Sum gaa ind i Formueopgørelsen, naar vedkommende skal opgøre sin Formue.

Nu er Forholdet det, at vi har gennemført en Lov, hvor vi deler Ejendomsskylden til Staten i Jordskyld og Ejendomsskyld og ved Jordskylden anvender en lidt højere Procent end ved Ejendomsskylden, og jeg vedkender mig den naturlige Betragtning, at der af 1 000 Kr.s Jordværdi skal betales noget mere Skat end af 1 000 Kr.s Bygningsværdi. Endvidere er Forholdet det, at de smaa Ejendomme har forholdsvis meget større Bygningsværdi end de større, og Følgen bliver efter den nuværende kommunale Beskatning, at dette ganske særlig rammer Ejendomme paa 1—2 Tdr. Hartkorn eller lidt under. De bliver beskattet meget stærkere til Amt og Kommune end de større.

Derfor gælder det i Virkeligheden om, naar man vil en rationel Beskatning, at man, enten man er Husmand, Gaardmand eller Godsejer, betaler samme Skat pr. Arealenhed, som er lige god og ens beliggende. Det er det, man kommer til at staa overfor, og der mener jeg ogsaa, at den ærede Ordfører for de Konservative skal staa sin Prøve, om han vil have, at de, som sidder inde med 10 Tdr. Land, skal betale mere Skat af hver Tønde Land